

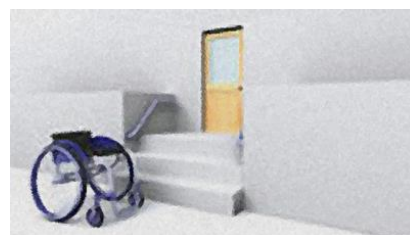
مناسب سازی

ای کاش هیچ جای این شهر پله نداشت ، "محبت " مصاحبه‌اش را با این عبارت شروع می‌کند. او یکی از هزاران معلول این کشور است که از نگاه معنادار برخی مردم که به او در اجتماع به دید منفی ، مزاحم و زحمت نگاه می‌کنند، رنجور است .

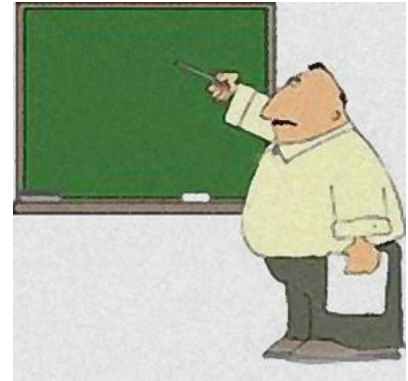
این دختر جوان که در نمایشگاه معلولان با کارهای دستی خود شرکت کرده است، می‌گوید: به هر کجا که زنگ می‌زنم اولین سوالی که می‌پرسم، این است که آیا این مکان پله و نرده دارد؟ وی در حاشیه این نمایشگاه و در صحبت‌های خود با ایرنا از بداخلاقی برخی از رانندگان تاکسی انتقاد می‌کند و می‌گوید: به خاطر این که باید ویلچرهایمان را حمل و در صندوق عقب بگذارند ما را سوار نمی‌کنند و یا کرایه بیشتری را از ما مطالبه می‌کنند و وقتی اعتراض می‌کنیم از الفاظ ناراحت کننده ای استفاده می‌کنند.

وی که برای معاینه‌پاهای خود دایم به پزشک مراجعه می‌کند، افزود :جالب این است که اکثر ارتوپد و فیزیوتراپی‌ها در طبقات بالا می‌باشند و افراد سالم هنگام بالا رفتن از پله‌ها دچار مشکل می‌شوند چه برسد به من که از پا دچار معلولیت هستم.

محبت که دارای مدرک کارشناسی ادبیات فارسی است در ادامه گفت: این مشکل در کتابخانه‌ها و دانشگاه‌ها نیز می‌باشد و برخی از استادان حاضر به برگزاری کلاس‌های خود در طبقات پائین نمی‌باشند.

"نسرین مصدقیان" مادر یک پسر معلول برخی از مردم بخصوص در مکانهای عمومی مانند پارک، معابر ۲۵ ساله افزود: باید نگاههای می‌دانند با کار رسانه‌ای عوض شود بازار و سینما که بعضا ما را مزاحم رفت و آمد و یا تفریح خود شهری،

وی گفت: مد نظر قرار ندادن راهروهای مناسب در مجتمع‌های تجاری، سینمایی و اداری و مراکز درمانی که باید اولین مکان برای رفاه حال بیماران بخصوص معلولان باشد مشکلی ما را دوچندان کرده است. وی همچنین از وضعیت نامناسب شهرسازی انتقاد کرد و گفت: در سال‌های اخیر شهرداری برخی از پله‌های عبوری در کنار جداول خیابان با ارتفاع ساخته است که معلولین را بیش از گذشته با مشکل روبرو کرده است.

وی بابیان این که اخیرا در کنار این جدول‌های بلند نیز نرده گذاشته‌اند، افزود: این مسئله باعث شده که آنان در خیابان حرکت و یاز مردم کمک بگیرند.

"محمد رضا شیرزاد" یک دانشجوی نابیناست که در گفت و گو با ایرنا از نبود تابلوهای هشداردهنده راهنمایی و رانندگی، راهروهای مخصوص درپل‌های هوایی، مکان‌های پرتردد شهروجهای مخصوص به رفت و آمد معلولان گلایه می‌کند. وی گفت: چندی پیش یکی از ناشنوایان بر اثر تصادف، جلوی مدرسه‌شان دچار سانحه و در نهایت معلولیت باشد.

وی چون دیگر معلولان آرزوی شهر بدون پله را دارد و می‌گوید: در مورد پله‌های اتوبوس که بیشترین نیاز ماست مسوولان بر این ادعا بودند که این اتوبوس‌ها قدیمی است اما متاسفانه در ساخت اتوبوس‌های جدید هم راهی مخصوص معلولین نه تنها لحاظ نشده، بلکه درون آنها هم پله‌هایی با ارتفاع گذاشته شده است که افراد سالم را هم با مشکل روبرو کرده است. "بنفشه خاموشیان" مدیر یکی از تشکل‌های غیر دولتی معلولان اصفهان در این زمینه گفت: اولین چیزی که باعث ناراحتی معلولان و خانواده‌های آنان می‌شود دید نادرست برخی افراد نسبت به آنان است.

وی افزود: این دید منفی و مزاحم زمانی نمود پیدا می‌کند که معلولان بخواهند از وسایل نقلیه عمومی، پیاده‌رو استفاده کنند. وی که مادر یک پسر معلول می‌باشد از وجود پله‌های بلند و نبود راهروی مناسب برای عبور معلولان انتقاد کرد و گفت: بارها در این موضوع با ارگانها و حتی بهزیستی مذاکرات و نامه نگاری‌های مختلفی شده است، اما تا کنون به نتیجه‌ای نرسیده است.

وی با اشاره به این که در قانون حمایت از حقوق معلولان به مسئله تناسب سازی ساختمان‌ها و احداث امکانات برای تردد معلولان بیش از هر قانون دیگر تاکید شده است، اما متاسفانه تاکنون هیچ ساختمانی که در سه سال اخیر احداث و به پایان رسیده این موضوع را لحاظ نکرده است.

خاموشیان افزود: از دیگر مشکل معلولان تردد و پارک کردن دیگر وسایل نقلیه در مکان‌های مخصوص آنان می‌باشد که این به فقر فرهنگی مردم و برخورد کم رنگ نیروی انتظامی با این متخلفان بر می‌گردد.

"فائقه مجد" مدیر مجمع تشکل‌های غیر دولتی معلولان استان اصفهان در این باره گفت: با توجه به این که سه سال از تصویب قوانین حمایتی معلولان می‌گذرد اما متأسفانه هیچ کدام از آنها تاکنون ضمانت اجرایی نداشته است. وی که وکیل دادگستری نیز می‌باشد، افزود: به دلیل نبود ضمانت اجرایی هیچ دستگاهی خود را ملزم به رعایت آنها نمی‌کند. وی گفت: لحاظ کردن راهروهای مخصوص برای تردد معلولان در وسایل نقلیه عمومی، ادارات، آموزشگاهها، آسانسورها، نیم بها بودن بلیط‌های مجتمع‌های فرهنگی و وسایل نقلیه مسافربری زمینی و هوایی و تخصیص دو ساعت برنامه در هفته برای معلولان در صدا و سیما از جمله مواردی است که در این قانون تصویب شده، اما تاکنون هیچ مرجعی خود را ملزم به اجرا آن نکرده است.

وی معتقد است: در صورت پی‌گیری‌های تشکل‌های غیر دولتی و حمایت و نظارت بیشتر بهزیستی می‌توان قوانین را اجرایی کرد و شرایط زندگی مناسب را برای معلولان فراهم کرد.

در استان اصفهان در حدود ۵۰۰ نابینا، ناشنوا و بیمار مزمن روانی زندگی می‌کنند ۵۰۰ هزار معلول جسمی- حرکتی، ذهنی، نخاعی

